

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องด้วยมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงมีความต้องการพื้นฐาน คือ การรวมกลุ่ม เป็นครอบครัว ชุมชน องค์กร หรือสังคม ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีบุคคลที่ทำหน้าที่เสมือนเป็นตัวแทนในการดำเนินงาน หรือกิจการของกลุ่มสังคมนั้นๆ อาจกล่าวได้ว่า “ผู้นำ” เป็นกุญแจดอกสำคัญในการปรับเปลี่ยนของทุกๆ สังคม เนื่องจากเป็นผู้ที่มีบทบาทอันสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในสังคม ทั้งในด้านการสรรค์สร้าง และในบางครั้งยังเป็นขวากหนามของความเจริญก้าวหน้า เพราะผู้นำเป็นผู้ที่มีส่วนในการกำหนดแนวนโยบายการบริหารของสังคมนั้นๆ เช่น ด้านการศึกษา การเมืองการปกครอง วัฒนธรรมประเพณี และด้านสาธารณสุข ฉะนั้นผู้นำจึงมีส่วนสำคัญในด้านของชีวิตความเป็นอยู่ ด้านวัฒนธรรมประเพณี ด้านระบบการศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งหล่อหลอมของสมาชิกในสังคม รวมไปถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของสมาชิกในสังคม อีกทั้งในสภาวะการณ์ปัจจุบัน สังคมต่างๆ ได้เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงจากสภาพแวดล้อมที่ผันผ่านไปอย่างรวดเร็วตามกระแสโลกาภิวัตน์ บริบททางการเมืองและสังคม รวมทั้งด้านคุณธรรมและจริยธรรมที่มีการเสื่อมถอยอย่างเห็นได้ชัด ถือเป็นแรงผลักดันให้ทุกๆ ผู้นำในทุกๆ สังคมต้องเร่งรัดในการปรับตัวเพื่อให้ทันกับบริบทของแต่ละสังคม

ด้วยบทบาทที่สำคัญของผู้นำเช่นนี้เอง ในทุกๆ สังคมจึงต้องการที่จะได้ผู้นำที่ดีและมีความสามารถมาบริหารงานในสังคม เพื่อความสงบสุขและความก้าวหน้าในสังคมอย่างยั่งยืน ซึ่งในปัจจุบันก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่า สังคมไม่สงบสุข ได้รับความเสียหายและไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร มีสาเหตุสำคัญมาจากที่ผู้นำขาดคุณธรรมและจริยธรรม ดังนั้น ผู้นำที่สังคมปัจจุบันต้องการ คือ การเป็นผู้นำที่ต้องกล้าคิด กล้าทำ กล้านำ และยังต้องกล้าที่จะเปลี่ยนแปลง มีคำกล่าวว่า “ผู้นำที่ดี มีความรู้ ความสามารถ หาได้ยาก” แต่ในมุมมองของผู้วิจัย กลับมีความคิดว่า ผู้นำที่ดี มีความรู้ ความสามารถ เสียสละและมีคุณธรรมในหัวใจ กลับยิ่งหาได้ยากกว่า จึงอาจกล่าวได้ว่า การจะเป็นผู้นำยุคใหม่ที่ตีได้นั้น จะต้องมีความฉลาด อดทน ซื่อสัตย์สุจริต มุ่งมั่น ทุ่่มเท และเสียสละ ประกอบกับต้องกล้าคิด กล้าทำ กล้านำ กล้าเปลี่ยนแปลง ผู้นำในอุดมคติ จึงต้องเป็นคนดี มีคุณธรรมและจริยธรรม กล่าวคือ การยึดหลักธรรมมาธิปไตย ทั้งด้านการควบคุมภายนอก คือ สังคหวัตถุ 4 หรือ ควบคุมภายใน พรหมวิหาร 4 พร้อมกันนี้ สิ่งที่ขาดไม่ได้ ที่ผู้นำยุคใหม่จะต้องใส่ใจ คือ หลักราชสังคหวัตถุ 4 โดยไม่ได้หมายถึงแค่เพียงพระราชจริยวัตรหรือหลักในการสงเคราะห์ประชาชนของพระราชอาหรือของผู้บริหารเท่านั้น แต่ยังมีความหมายครอบคลุมไปถึงหลักสงเคราะห์ประชาชนของนักปกครองในทุกๆ ระดับชั้น หลักทริโอดัปปะ หรือรวมไปถึงหลักการบริหารตามหลัก NPM ที่ถือว่าเป็นพื้นฐานสำคัญให้

คนในสังคมยอมรับและพร้อมที่จะอุทิศตน หันมาเสียสละเพื่อส่วนรวม จนนำมาสู่การทำงานร่วมกันเป็นอย่างดี เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการทำงานและร่วมกันนำพาสังคม ก้าวข้ามอุปสรรคไปสู่ความสำเร็จในที่สุด (ไกรฤกษ์ ศิลาคม : 2555)

ไม่ว่าใครต่างก็ปรารถนาที่จะเป็นผู้นำบุคคลอื่นๆ ด้วยกันทั้งสิ้น ยังคงมีอีกหลายต่อหลายคนที่กำลังพยายามหาวิธีการที่จะแสดงบทบาทของการเป็นผู้นำอย่างเต็มภาคภูมิ และยังคงไม่ประสบผลตามที่คาดหวังไว้ แต่ด้วยความทะยานอยากที่จะเป็นผู้นำเพื่อบงการผู้อื่น กลับเสาะแสวงหาวิธีที่ตนเองจะได้ โดยเหนือกว่าด้วยอำนาจในทางที่ผิด “ผู้นำที่เป็นนักปกครอง เป็นนักการเมือง เป็นนักบริหาร ต้องถือเป็นเรื่องสำคัญว่า ตอนนี้จะออกสู่ภาคปฏิบัติ ต้องตั้งหลักก่อน การที่จะตั้งหลักก็คือ จะต้องยึดถือธรรมเป็นใหญ่ คือ ถือหลักการ กฎกติกา กฎหมาย ถือความจริง ความถูกต้อง ความดีงาม เหตุผล ประโยชน์สุขที่แท้เป็นใหญ่ เป็นแก่นซ์ และเป็นมาตรฐาน” (ป.อ. ปยุตโต 2546) เมื่อถือธรรมเป็นใหญ่ ก็เห็นแก่ธรรม เห็นแก่ความจริง ความถูกต้อง ความดีงาม และยึดถือตามหลักการ กฎกติกา รวมทั้งกฎหมายก็จะไม่เอนเอียงไปข้างไหน ไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ ไม่เห็นแก่พรรคพวก ไม่เห็นแก่คะแนนนิยม เป็นต้น และจะมีความชัดเจนในการทำงาน ในการสร้างผู้นำในอุดมคติตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา อาจมีหลักธรรมต่างๆ ให้ได้ศึกษากันอย่างแพร่หลาย แต่เพียงแต่หลักธรรมที่มีให้เห็น ได้ยิน ได้ฟัง เท่านั้นหรือที่จะเพียงพอและทำให้มนุษย์ผู้เป็นนักปกครองคนหนึ่งกลายเป็นผู้นำในอุดมคติได้ อย่างเต็มภาคภูมิ ผู้วิจัยกลับมีความคิดเห็นว่า ทุกๆ อย่างจะบรรลุผลได้ จะต้องมาจากความรู้สึกในจิตใจของผู้ปฏิบัติอย่างแท้จริง มิใช่เพียงแค่ได้เห็น ได้ยิน ได้ฟัง ผ่านตา ผ่านหู แล้วลอยลมไป ไร้ซึ่งการซึมซับในความหมายอย่างแท้จริง” จึงอาจกล่าวได้ว่า ถ้าท่านปรารถนาจะเป็นผู้นำในอุดมคติของสมาชิกในสังคม สิ่งแรกท่านต้องรู้หลักธรรมที่ใช้ในการปกครองตนเอง เสียก่อนที่จะนำหลักธรรมในการปกครองคนไปใช้ในสังคม อีกประการหนึ่งเพื่อเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือในการเป็นแบบอย่างที่ดีของสมาชิกในสังคม นำไปสู่การยอมรับนับถือและศรัทธาด้วยจิตวิญญาณของสมาชิกในสังคมเอง โดยปราศจากข้อกังขาใดๆ

จะเห็นได้ว่าบทบาทของผู้นำในยุคปัจจุบันถือว่ามีสำคัญ การขาดความเป็นผู้นำ อาจจะทำให้เกิดผลกระทบทางลบได้ ทำให้การพัฒนาไม่สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ ไม่ตอบสนองต่อความต้องการและความจำเป็นของแต่ละพื้นที่ เกิดปัญหาการใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรม ปัญหาการพัฒนาท้องถิ่นอย่างไม่เป็นองค์รวม ทำให้การบริหารงานขององค์กรปกครองท้องถิ่นที่ต้องสอดคล้องกับหลักการของการกระจายอำนาจบริหารปกครองและหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี รวมทั้งบริบททางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรม ตลอดจนนโยบายอันเป็นสภาพแวดล้อมของการบริหารในท้องถิ่นภายใต้อำนาจหน้าที่ที่ผู้นำท้องถิ่นมีอยู่ไม่เกิดขึ้น จากสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้องค์กรปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีศักยภาพในการดำเนินงานตามภารกิจ ไม่สามารถดึงศักยภาพและความสามารถทาง

การบริหารออกมามีพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ก่อให้เกิดการสูญเสียทรัพยากร อันไม่เป็นการรักษาสິงที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ที่ต้องผันมาสร้างความสุขและความเจริญให้กับชุมชน ท้องถิ่น สังคมและประเทศชาติ ดังนั้นในฐานะองค์กรบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์ เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 โดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรม ซึ่งมีนายกองค์กรบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงและถือเป็นตัวแทนของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้นำจะต้องมีการพัฒนาศักยภาพตนเองอยู่ตลอดเวลา โดยนำหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนา มาเสริมสร้างให้บทบาทผู้นำมีศักยภาพสูงขึ้น ที่สำคัญ คือ การเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้นำของแต่ละชุมชนที่ตนรับผิดชอบ เพราะสิ่งที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาได้อย่างแท้จริงนั้น ผู้นำถือเป็นปัจจัยสำคัญในการนำทิศทางของท้องถิ่นให้ก้าวหน้าไปสู่การสร้างผู้นำในอุดมคติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครองให้เป็นที่ประจักษ์ต่อสังคมให้เป็นรูปธรรม

จากบริบทข้างต้นที่ผู้วิจัยได้กล่าวมานั้น ทำให้ผู้วิจัยเกิดแรงจูงใจที่จะศึกษาผู้นำในอุดมคติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครอง เพราะเนื่องจาก ด.ท่าโพธิ์ มีความรับผิดชอบครอบคลุมพื้นที่ของมหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาขนาดใหญ่ ทำให้เกิดบริบททางสังคมเพิ่มมากขึ้น เกิดประชากรแฝงจากนักเรียน/นักศึกษา ผู้เข้ามาประกอบกิจการหรือธุรกิจเป็นจำนวนมาก จึงเกิดภาวะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเติบโตไม่ทันที่จะรองรับประชากรดังกล่าว ผลกระทบที่ตามมาและเป็นปัญหาอย่างเห็นได้ชัดเจนจากที่ผู้วิจัยได้เข้ามาอยู่อาศัยและทำกิจการในเขตพื้นที่นี้ คือ ปัญหาขยะ การจราจร ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนการคมนาคม ซึ่งปัญหาดังกล่าวนั้น ไม่ได้รับการแก้ไขได้ดีเท่าที่ควรจะเป็น อันมีเหตุสำคัญมาจากการตัดสินใจและการบริหารงานของผู้นำท้องถิ่น ที่ได้กล่าวมาในข้างต้น อาจเป็นมุมมองของผู้วิจัยเองที่เป็นประชากรแฝง จึงต้องการที่จะศึกษาว่าจริงๆ แล้วนั้นประชาชนในเขต ด.ท่าโพธิ์พึงพอใจในตัวผู้นำท้องถิ่นของเขาแค่ไหนและต้องการให้ผู้นำท้องถิ่นของเค้าเป็นผู้นำในอุดมคติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครองอย่างไร

อีกประการหนึ่งเพื่อศึกษาความต้องการของประชาชนต่อผู้นำในอุดมคติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครอง และปัจจัยที่มีผลต่อความเป็นผู้นำ รวมไปถึงการสร้างรูปแบบการพัฒนาผู้นำในอุดมคติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการของประชาชนต่อผู้นำในอุดมคติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครอง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความเป็นผู้นำตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครอง
3. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้นำในอุดมคติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครอง

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการต่อผู้นำในอุดมคติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครองต่างกัน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความต้องการต่อผู้นำในอุดมคติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครองต่างกัน
3. ประชาชนที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีความต้องการต่อผู้นำในอุดมคติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครองต่างกัน
4. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการต่อผู้นำในอุดมคติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครองต่างกัน
5. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความต้องการต่อผู้นำในอุดมคติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครองต่างกัน
6. ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการต่อผู้นำในอุดมคติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครองต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเน้นศึกษาเฉพาะในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
2. ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเน้นศึกษาความต้องการของประชาชนต่อผู้นำในอุดมคติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครอง รวมทั้งศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อความเป็นผู้นำตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครอง

นิยามศัพท์

ความต้องการ หมายถึง ความอยากได้ใคร่ได้หรือประสงค์จะได้และเมื่อเกิดความรู้สึกดังกล่าวจะทำให้ ร่างกายเกิดการความขาดสมดุลเนื่องมาจากมีสิ่งรบกวนมากขึ้น มีแรงขับภายในเกิดขึ้นทำให้ร่างกายไม่อาจอยู่นิ่งต้องพยายามดิ้นรนและแสวงหา เพื่อตอบสนองความต้องการนั้นๆ เมื่อร่างกายได้รับตอบสนองแล้วร่างกายมนุษย์ก็กลับสู่ภาวะสมดุลอีกครั้งหนึ่งและก็จะเกิดความต้องการใหม่ๆ เกิดขึ้นมา ทดแทนวนเวียนอยู่ไม่มีที่สิ้นสุด

ประชาชน หมายถึง ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จโดยเป็นผู้ที่มีบทบาท แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เป็นผู้บังคับบัญชาหรือผู้นำคือบุคคลที่ก่อให้เกิดความมั่นคงและช่วยเหลือบุคคลต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม

อุดมคติ หมายถึง จินตนาการที่ถือว่าเป็นมาตรฐานแห่งความดี ความงามและความจริง ทางใดทางหนึ่งที่มีมนุษย์ถือว่าเป็น เป้าหมายแห่งชีวิตของคน อุดมคตินั้นประกอบไปด้วยคติและคุณค่า ซึ่งมีบทบาทสำคัญในจริยธรรม เพราะคติและคุณค่าที่ผู้คนยึดถือ นั้น ขึ้นอยู่กับลำดับความสำคัญของมันต่อแต่ละคน

คุณธรรม หมายถึง อุปนิสัยอันดีงามซึ่งสั่งสมอยู่ในดวงจิต อุปนิสัยอันนี้ได้มาจากการความพยายามและความประพฤติติดต่อกันมาเป็นเวลานาน คุณธรรมสัมพันธ์กับหน้าที่อย่างมาก เพราะการทำหน้าที่จนเป็นนิสัย จะกลายเป็นอุปนิสัยอันดีงามที่สั่งสมในดวงจิตเป็นบารมี มีลักษณะอย่างเดียวกันนี้ ถ้าเป็นฝ่ายชั่ว เรียกว่า “อาสวะ” คือ กิเลสที่หมักหมมในดวงจิต ย้อมจิตให้เศร้าหมองเกราะกรังด้วยความชั่วนานาประการกลายเป็นสันดานชั่ว ทำให้แก้ไขยาก สอนยาก กล่าวโดยสรุป คุณธรรม คือ ความกล้าเลิศแห่งอุปนิสัยซึ่งเป็นผลของการกระทำหน้าที่จนกลายเป็นนิสัยนั่นเอง

จริยธรรม หมายถึง หลักแห่งความประพฤติ หรือแนวทางการปฏิบัติ จนให้เป็นคนดี เพื่อประโยชน์สุขของตนเองและส่วนรวม

หลักธรรม คือ หลักธรรมวินัยที่พระพุทธเจ้าทรงค้นพบและวางเอาไว้ เพื่อเป็นแนวทางที่เพียงพอแก่การชำระจิตใจให้บริสุทธิ์จากกิเลสเครื่องร้อยรัด อันได้แก่ ราคะ (ความกำหนัดเพติดเพลินยินดี) โทสะ (ความโกรธพยาบาทอาฆาต) โมหะ (ความหลงมกมายไร้สาระมีเหตุผลอันพิสดารไม่ได้) เพื่อความหลุดพ้นจากความเป็นทาส เพื่อความเป็นอิสระอย่างแท้จริง เหมาะสำหรับผู้ที่มีความเบื่อหน่ายคลายความกำหนัดปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตายอีกต่อไป

การปกครอง หมายถึง การใช้อำนาจที่มีผลบังคับใช้ทางการเมืองหรือเหนือการกระทำหรือกิจกรรมของหน่วยทางการเมืองและพลเมือง เป็นต้น กล่าวคือ เป็นการกระทำในการปกครอง หรือเป็นการปกครอง หรือการบริหารงานทางการเมือง การบริหาร วางระเบียบ กฎเกณฑ์สำหรับสังคม เพื่อให้สังคมมีความสงบสุข

อธิปไตย หมายถึง อำนาจของจิตหรือความคิดที่ถือเอาสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นใหญ่ หรือเป็นเหตุ เพื่อละชั่ว ทำดี ทำให้บริสุทธิ์ มีหลักการสำคัญดังนี้

- อัดดาธิปไตย การถือตนเป็นใหญ่
- โลกาธิปไตย การถือโลกเป็นใหญ่
- ธรรมาธิปไตย การถือธรรม ความถูกต้อง ดีงาม และเหตุผลเป็นใหญ่

ธรรมาธิปไตย หมายถึง การมีธรรมเป็นใหญ่ ธรรมาธิปไตยมิใช่เป็นระบบการปกครอง แต่เป็นหลักในการปกครอง หรือเป็นเป้าหมายของการปกครองทุกระบบที่จะต้องประกอบไปด้วยธรรม มีธรรม เป็นธรรมและชอบธรรม ปัญหามีอยู่ว่าทำอย่างไรถึงจะรู้ว่า อะไรเป็นธรรม อะไรเป็นความจริงเป็นความถูกต้องดีงาม

สังคหวัตถุ หมายถึง ธรรมที่เป็นที่ตั้งแห่งการสงเคราะห์กัน, ธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว นำใจกัน หมายถึง หลักการครองใจคน หลักยึดเหนี่ยวใจกันไว้ วิธีทำให้คนรัก หลักสังคมสงเคราะห์ ซึ่งเป็นเครื่องประสานใจและเหนี่ยวรั้งใจคนให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ และทำให้อยู่กันด้วยความรักความปรารถนาดีต่อกัน เหมือนลิมสลักรถที่ตรึงตัวรถไว้มิให้ชิ้นส่วนกระจายไป ทำให้รถแล่นไปได้ตามที่ต้องการ อันประกอบไปด้วย ทาน ปิยวาจา อັถถจริยา สมานัตตา

พละ 4 หมายถึง ธรรมอันเป็นพลังในการดำเนินชีวิตด้วยความมั่นใจและความปลอดภัย อันประกอบไปด้วย ปัญญาพละ วิริยพละ อนวัชชพละ สังคหพละ

พรหมวิหาร หมายถึง ธรรมของพรหม หรือท่านผู้เป็นใหญ่ พระวิหารเป็นหลักธรรมสำหรับทุกคน เป็นหลักธรรมประจำใจที่จะช่วยให้เราดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างประเสริฐและบริสุทธิ์ อันประกอบไปด้วย เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา

ราชสังคหวัตถุ หมายถึง การทำนุบำรุงทวยราษฎรให้ประชาชาติดำรงอยู่ในเอกภาพ และสามัคคีด้วยหลักธรรมที่เรียกว่า ราชสังคหวัตถุ (หลักการสงเคราะห์ประชาชนของพระราชา) 4 ประการ ดังนี้ สัสสมะระ ปุริสเมระ สัมมาปาสะ วาชเปยยะ

หิริโอตตัปปะ หมายถึง ความละอายและความเกรงกลัวต่อบาป เป็นหลักธรรมคุ้มครองโลกให้สงบสุข รักตนเอง รักครอบครัว รักส่วนรวม

หลักการบริหารทาง NPM หรือการจัดการภาครัฐแนวใหม่ หมายถึง การเพิ่มผลผลิตในการบริหารงานภาครัฐ โดยให้ความสำคัญต่อผลสำเร็จของงานเป็นหัวใจหลักสำคัญ เป็นแนวคิดและที่มาของการปฏิรูประบบราชการและการประกาศใช้ระบบการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result Based Management) ของรัฐบาลไทย โดยให้ส่วนราชการระดับกรมต้องจัดทำตัวชี้วัดและเป้าหมายของผลงานที่จะเกิดขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความต้องการของประชาชนต่อผู้นำในอุดมคติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครอง
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อความเป็นผู้นำตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครอง
3. ทำให้สามารถสร้างแนวทางในการพัฒนาผู้นำในอุดมคติตามหลักคุณธรรมจริยธรรมทางการปกครอง